

► Cees de Maa (80) speelt 65 jaar op het orgel

‘Mijn benen dansen nog steeds over het voetklavier’

Cees de Maa (80) had graag organist willen worden, maar werd bij het conservatorium geweigerd ‘omdat hij geen mulo-diploma had’. Sindsdien bespeelt hij vooral een Waterings kerkorgel. Al 65 jaar, nu met de rollator in de buurt.

Rien van den Anker

Wateringen

Hij oogt broos en sterk tegelijk. Het ene moment de vitale tachtiger, even later de door het leven getekende, die soms met enige moeite vragen beantwoordt. Behalve als het over muziek gaat, dan is hij springlevend, dé organist.

De wereld van Cees de Maa kent twee delen. Alles voor het gruwelijke verkeersongeluk dat zijn vrouw het leven kostte en waarbij hij zwaargewond raakte aan zijn hoofd en een van zijn benen werd verbrijzeld. En de tijd daarna, weer opklauteren en geluk vinden met Joke die hem al ruim een kwart eeuw bijstaat. De laatste jaren fulltime, zo laat hij blijken, als de beste mantelzorger die er bestaat. Dankzij haar overleeft hij, vult hij zijn tijd deels op de zorgboerderij en is er, zonder spotten godzijdank, ook het orgel.

Dat van de protestantse kerk De Lichtbron in Wateringen is muzikaal gezien zijn aards paradijsje. Hij speelt er geregeld, ook zaterdag en zondag als hij dienst heeft. Thuis is er geen instrument meer. Joke brengt hem, blijft dichtbij

◀ Cees de Maa achter het orgel in ‘zijn’ Wateringse kerk. De rollator binnen handbereik. FOTO THIERRY SCHUT

omdat Cees door een ouderdomsziekte wankel loopt en een rollator nodig heeft. Eenmaal op de orgelbank gaan miraculeus zijn seniore vingers als jonge goden over de toetsen. „Mijn benen dansen als het ware over het voetklavier.”

Orgel en piano spelen heeft hij altijd naast zijn gewone werk gedaan. Na jaren bij de Comtu, nu Welkoop, begon hij zijn eigen winkel: Dierenshop Cees de Maa. Iedere Wateringse dierenliefhebber kocht bij hem. Hij komt uit een tuinbouwgezin met acht kinderen. Thuis stond een harmonium. Zijn ouders speelden niet. Hij wel, een broer en zus ook.

Bij begrafenissen luisteren mensen pas echt naar muziek, dat voel je als organist

– Cees de Maa (80)

Vanaf zijn 10de ontdekte hij op de radio klassieke muziek. Bach, zegt hij, terwijl hij diens beroemdste toccata neuriet. Hij raakte verslaafd aan operamuziek, noemt Verdi, waar hij uren naar kan luisteren en van wie hij de bekendste (koor)stukken speelt.

Boos

Nog kan hij boos worden als hij vertelt waarom hij geen organist is geworden. „Dat is een van de fouten die ik heb gemaakt”, erkent hij. Na een auditie op het conservatorium werd hij afgewezen. Niet vanwege zijn muzikale talenten, maar omdat hij geen mulo-diploma had. Ook speelde mee dat zijn omgeving vond dat hij in dat beroep te weinig geld kon verdienen.

Op zijn 15de wordt hij hulporganist in de kerk en volgt orgellessen bij de lokale organist Arend Nieuwenhuizen. Nog meer leert hij van de bekende organist Jan J. van den Berg op het orgel van de Delftse Nieuwe Kerk. In de 65 jaar dat hij

organist is, bespeelt hij vrijwel alle regionale protestantse kerkorgels. Vooral tijdens diensten, al biecht hij op graag bij begrafenissen te spelen. „Daár luisteren mensen pas echt naar muziek, dat voel je als organist.”

Maar zijn Wateringse godshuis blijft hij spelend trouw. Met psalmen en gezang – „natuurlijk *Johan de Heer*” – om de gemeente bij de juiste toon te houden. Dan komt Cees tijdens de collecte en na afloop improviserend los en klinkt massaal Bach, Mozart of Beethoven en koralen uit de *Mattheus of Alle Menschen werden Bruder*. Ook met *Für Elise*, in eigen variaties, weet hij wel raad.

Als hij voor de foto naar zijn orgel rollatert, laat hij weten voorlopig nog niet te stoppen, „Mensen beseffen niet dat orgel spelen Cees’ leven is”, zegt Joke nog. De speciale dienst op 5 mei is dan ook geen afscheid.

„Zo lang ik kan, blijf ik er vol op gaan”, roept Cees als zijn orgelklanken de kerk vullen.